

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum undecimum. De impugnatione maxentij

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333645)

Capitulum XI

Que sicut in initium ex dei creatione sumptum. ita phenitatem ipsius beneficio conuenienter sequentur, et ideo coeterna deo non sunt, quia impossibile est creaturam temporaliter factam, creatori suo qui est sine tempore, esse conuenienter sempiternam. Ille enim solus est sine initio, a quo rerum omnium processit exordium. Talibus ergo diuinitas non est tribuenda, que sue voluntatis non sunt, sed a deo impo- site seruiunt rationi et legi. **Dij** ergo non sunt plures sed vnus nascentium et viuentium formator deus qui sic- cut omnia creauit ex nihilo: ita suo imperio omnia cohercet atque disponit. **Tu** bi ergo imperator propendere opus est ut cum tu quidem homo sis et ideo mortalis: et tu prout terreni imperij exigit principatus multis mortalium milibus presis: si quod horum debitum tibi specialiter honorem alij conferret et alteri cuiilibet potenti de collato sibi a te beneficio famulaturus insisteret: nonne tu hunc rem iudicares maiestatis: et rursus quem prom-

ptiorum in tua fidelitate animaduertes: huic omnes honorem fraudulentia deposita condonares. **Miranda** ergo est sed et timenda dei patientia in sua contumelia. **Igitur** cum te sublimi imperio quod mortales magni existimant preesse hominibus ipse voluerit: tu tamen eius ingratus beneficiis existens: rebus visibilibus attribuis: quod conferre debueras ei magnifice maiestati.

Capitulum vn

decimum de impugnatione maxencij contra beatam katherinam de iesu crucifixo: et de responsione beate katherine contra impugnationem maxencij per obedientiam elementorum, quibus non solum esse sed et preesse conueniret ut ipse putabat.

Um hec igitur puella ipsa loqueret. Imperator cuius iam dudum visus in virginis defixo, vultus ipsius claritatem, et verborum constantiam tacitus considerabat. De hinc in verba huiusmodi pupit. Speciosa quidem ista forent o ego qui asseris si ratio munimeto fulcirent. Nos vero non ignoramus omnes religionum sectas

et uniuersas sacrorum ritus, rationabilibus manasse, a principibus. Romani namque principes, iusticia semper religione mortales homines preuantes, totum in leges suas orbem redigerunt. Non ergo yana suspitio est his uti ceremonijs: quibus longa etas religionis auctoritatem dedidit, et seruata tot seculis, felices sequendos nostros moner esse parentes: cui fideliter secuti sunt suos. Vestre autem crudelitatis secta ita

E

Capitulum XI

supflua z irrationabilis est
vt nulli sanemētis scipiēda
videatur. Quid enim tam
absurdū z ab humana rati
one tam alienū q̄ vt ihum
quē crucifixerāt iudei. di si
liū asseratis. quē vt vos di
citis z virilis ignara p̄for
tij virgo cōcepit z cōceptus
clauso ytero peperit. qui a
discipulo traditus crucis
suspendio interiit. de cruce
depositus triduanē sepul
ture moras p̄tulit. de hinc
resumpto spiritu de sepul
chro surrexit. Que sane om
nia vana z nulli sapiētī cre
dibilia habentur. Nec sus
ficit vobis tam stulto erro
ri adhibere consensum. qui
et immortales dōs nostros
sez solem et lunam temera
ria in sectatione condem
natis. quoz beneficio yten
tes mortales. honorem qui
hominibz non debetur sol
uere sine eorum offensione
fieri non potest. Que enim
tam remota celi plaga et se
creta orbis regio ab huma
na cōuersatione adeo fuit
ignotum vt magno deo so
li votiuā non exhibeat reli
gionis culturā. Que deni

q̄ gēs tam barbara que lu
ne regine scilicet celi. diuis
nos non exhibeat honores.
Ad hunc ergo sermonem p̄
go respondens ait tyrāno.
Totam in errore vestraz di
sputatōem ex hoc esse patz.
q̄ his de quibz sermo est et
ceteris elementis diuinita
tis nomē inaniter attribui
tis. quoniā nec illis p̄cesse
cōuenit. sed nec inesse eis di
uinitatem affirmamus. qz
alterius adiunamie diuini
tas sola nō indiget. s̄ vna
sola simplex atqz p̄fecta cō
sistit. qz incorporeus et in
uisibilis et incorruptibilis
deus ip̄e est. ad cuius nutū
hec ipsa mundi elemēta ve
lut factori suo famulancia.
impositis eis officijs s̄bser
uire cōspicimus. z p̄ meri
tis hominū dei iudicio. vel
vitales mortalibz aut cor
ruptrices auras ingerunt.
Nullam igit talibz diuini
tatis essentiam cōstat inesse
quibus officiū naturaliter
observantia nō ex pprio ar
bitrio sed ex creatantis p̄det
imperio. Aspice nunc cursū
solis luneqz discursus. am
bo quotidie p̄ vicissitudines

De impugnatione mar. XX

tempoz. vel ortum vel occasum perunt. Sol nempe supuentu noctis diem perdit. quem tamen non semp illuminat. dum nubiu obiectu includitur excluditur quoq. Luna sui patitur de trimentum z plenitudinez luminis sub constitutione creatoris. aut perdit aut recipit. Varios cursus fidez lapsusq. ibidem considerare licet. Accessum quoq. maris z recessum. quod alternantib. motib. aut sereno aere quiescit. aut tempestate turbat. Terra infusa imbrib. mollitur. eadem autez aut gelu constringitur. aut calore siccatur. q. z ad aspectum dei eam metuentis cotremiscit. ac si impio dei subditam se motu ipso fateretur. Ip. quoq. aerem perniciosior. alitus semp corrumpit. z dum ingrauaerit efficit eundem pestilentem. Vincuntur ad deum fuis precib. pluuie. et proluxa fursum serenitas supplicatiōe mutatur. Aduerte igit qualiter cuncta hec elementa aut imperio seruiūt rationabili. aut in vsus hoium

necessarios ex gratia conditoris vertuntur. Hec sunt que pro deo venerates adoratis. nec intelligitis quoniam creatori omnium contumeliam facitis. z ad vestras nisi conuersi fueritis eternam damnationem iniurias illi infertis. qui vnus z incomutabilis deus. z in se permanens stabilis. nunq. desinit esse. q. deniq. eternus est. cuius sempiterna diuitas poteter oia mutat. nec mutatur. Quod si ita est ymmo quia ita est. falso errore d. dicuntur sol z luna. et alia demonia. z error huiusmodi imprompto est. Desine igit imperator talia predicare. que nulla valent ratione probari.

Capitulū duo

decimum De commendatione Responsionis virginis Katherine a Maxentio facta. z quomō clam misit

E 2